

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą w jego uzasadnieniu siedem zarzutów.

Po pierwsze, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował art. 266 TFUE oraz zasadę niedziałania prawa wstecz, uznając, że zaskarżone rozporządzenie mogło z mocą wsteczną ponownie nałożyć cła zapobiegające obchodzeniu środków oraz uniemożliwić ich zwrot.

Po drugie, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował art. 266 TFUE, uznając, że zaskarżone rozporządzenie mogło „zaradzić” naruszeniu istotnych wymogów proceduralnych w postępowaniu antydumpingowym.

Po trzecie, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował art. 266 TFUE oraz zasadę niedziałania prawa wstecz, uznając, że zaskarżone rozporządzenie mogło „zaradzić” naruszeniu stwierdzonemu w wyroku z dnia 3 lipca 2019 r., Eurobolt (C-644/17, EU:C:2019:555).

Po czwarte, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował art. 264 i 266 TFUE, uznając, że Komisja może usurpować sobie kompetencje Trybunału Sprawiedliwości, a tym samym naruszył art. 296 TFUE.

Po piąte, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował zasadę skutecznej ochrony sądowej, uznając, że zasada ta nie wymaga w niniejszym wypadku pełnego zwrotu ceł.

Po szóste, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował art. 13 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 2 TUE, a także zasadę dobrej administracji, uznając, że zaskarżone rozporządzenie ma właściwą podstawę prawną.

Po siódme, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 2 TUE, uznając, że zaskarżone rozporządzenie mogło w sposób ostateczny zakazać zwrotu ceł, których nieważność stwierdzono w wyroku w sprawie Eurobolt.

⁽¹⁾ Dz.U. 2020, L 141, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2016, L 176, s. 21.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 18 maja 2022 r. w sprawie T-296/20, Foz/Rada, wniesione w dniu 4 sierpnia 2022 r. przez Amera Foza

(Sprawa C-524/22 P)

(2022/C 398/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Amer Foz (przedstawiciel: adwokat L. Cloquet)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- częściowe uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddalono w nim złożoną przez wnoszącego odwołanie skargę o stwierdzenie nieważności aktów utrzymujących z 2021 r. stosownie do ich definicji zawartej w tym wyroku;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2021/855 z dnia 27 maja 2021 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy wnoszącego odwołanie;

- w konsekwencji stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/848 z dnia 27 maja 2021 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy wnoszącego odwołanie;
- w konsekwencji nakazanie Radzie wykreślenia nazwiska wnoszącego odwołanie z załączników do decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii ⁽³⁾ i do rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii ⁽⁴⁾; oraz
- z tego względu, obciążenie Rady całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi osiem zarzutów:

Po pierwsze, przeinaczenie dowodów i okoliczności faktycznych w odniesieniu do blogu Pro-Justice.

Po drugie, przeinaczenie dowodów i okoliczności faktycznych w odniesieniu do materiałów z witryny internetowej The Syria Report.

Po trzecie, przeinaczenie dowodów i okoliczności faktycznych w odniesieniu do materiałów z artykułu prasowego z witryny internetowej Reuters.

Po czwarte, przeinaczenie dowodów i okoliczności faktycznych w odniesieniu do materiałów dotyczących ASM International General Trading LLC (witryny internetowe Arab News i Al Arabiya).

Po piąte, naruszenie prawa w postaci błędnego zastosowania przez Sąd orzecznictwa w sprawach Anboubą (wyroki: z dnia 21 kwietnia 2015 r., Anboubą/Rada, C-630/13 P, EU:C:2015:247, i z dnia 21 kwietnia 2015 r., Anboubą/Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:248), a w szczególności kryterium łańcucha wystarczająco konkretnych, precyzyjnych i spójnych poszlak.

Po szóste, naruszenie prawa w postaci błędnego zastosowania przez Sąd art. 27 i 28 in fine decyzji 2013/255/WPZiB zmienionej decyzją (WPZiB) 2015/1836 ⁽⁵⁾ i art. 15 rozporządzenia nr 36/2012 zmienionego rozporządzeniem (UE) 2015/1828 ⁽⁶⁾.

Po siódme, przeinaczenie okoliczności faktycznych w związku z brakiem związku pomiędzy wnoszącym odwołanie a Samerem Fozem.

Po ósme, naruszenie prawa w postaci błędnego zastosowania przez Sąd zasad dotyczących ciężaru dowodu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 188, s. 90.

⁽²⁾ Dz.U. 2021, L 188, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. 2013, L 147, s. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2012, L 16, s. 1.

⁽⁵⁾ Decyzja (WPZiB) 2015/1836 z dnia 12 października 2015 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2015, L 266, s. 75).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1828 z dnia 12 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2015, L 266, s. 1).